

REGISTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Ops kan udgive Herrens vildige Gjerninger, forkynde af hans Prisd?

Haderfulde Konge,
Hles Gud og Herre,
Dig vor Loosung skret vore!
Du har Raadestromme
Lobet til os hede,
Trods af Dantel, vi dig yde.
Djaly os nu,
Styrt os du,
Lok vor bundne Lunge
Lil din Prisd at sjanget!

Himmel, vrid din Skabers
Storre Almagts Under,
Som ei nogen Mand udgrundet!
Sol, lad dine Straalere
Lil Guds Lov fremstige
Og forgyldte Jordestige!
Stjernehaer,
Naame, vor
Nede til at erre
Gud, vor Gud og Herre!

Syng, min Sjæl, frimodig,
Syng med Hjertens Blæde
For din Gud dit Indskæbde!
Alt, som draget Raade,
Sig i Støvet hede
Og tilbede ham, den høie.
Syng det ud:
Han er Gud,
Ham al Lov og Være
Der og hidset vore!

Syng Halleluja, du,
Som din Jesus tjender
Og dit Hjerte til ham vender!
Syng Halleluja, du,
Som i Kristus bliver
Og til ham dig fuldt hengiver!
Det er dist,
Vi du hist,
Naar du først er over,
Ilden Synd ham lover.

121. Den store Forsøningsfest. 2 Mos. 10, 1-9.

I Offeret paa den store Forsøningsfest saae Israels Offeriere sig Hødepunkt. Den kaldt paa den tredje Dag i den syvende Maaned. Paa denne Dag forrettede Hødepriesteren sit Embede og gik ind i det allerhelligste, hvor Gud tronede i Skyen over Raadestolens Skærm. Hødepriesteren lagde for denne Tjeneste sit brogede Smitte af sig og slædt sig bare i holdt. Dette tydede paa, at ingen uren, ingen Synder tør lade sig se for Gud. Men Hødepunktet af alt er det, at Hødepriesteren ikke uden Blod gik ind i det allerhelligste. Debr. 9, 7. Han slagtede en Oxe for sine Synder og en Bul som Syndoffer for Folket. Derpaa tog han et Kar fuldt af Bloder fra Køgekalderet og stred en Qvandsfuld Kogelse derpaa og var denne Kogelse ind i det allerhelligste. Skyen af Kogelsen skjulte Raadestolen og Hjørnede Hødepriesteren, der ogsaa var et syndigt Menneske, for den hellige Guds Breddeblid. Da først gik han med Cyens og Buffens Blod ind i det allerhelligste og skænkede dette Blod paa Raadestolen. Syndofferets Blod blev paa denne Dag bragt i Guds umiddelbare Nærværelse og sonede altsaa for Kronens og Hødepriesterens Synder og for Folkets Synder for et helt Aar. Beskæftelsen af Raadestolen tjente ogsaa til Forligelse for den. Ugeledes gjorde Hødepriesteren med Blodet Forligelse for Køgekalderet i det hellige og Brandofferalteret i Fergaarden. For disse hellige Kar var ved Berørelsen med syndige Mennesker blevne urene.

Alt dette er en Spaadom om Kristus. Kristus er den rette Hødepriester. Han behøvede ikke at ofre egne Synder. Han var hellig, uskyldig, ubesmittet, adskilt fra Synderne og ophøiet over Himlene. Debr. 7, 26. Og denne Hødepriester gik engang for os med sit eget Blod ind i det allerhel-

ligste til Gud. Debr. 9, 12. Han har givet sit Liv og udgydt sit Blod for hele Verdens Synder og dermed forliget den syndige Verden med Gud. Forligelsen paa den store Forsøningsfest skete blot for et Aar og maatte hvert Aar blive fornyet. Det store Sonoffer, som Jesus har bragt, har en Vang for alle sonet for alle Synderes Synder. Kristus har med sit Offer fundet en evig Forløsning.

122. Den store Forsøningsfest.

(Fortællelse).

Angaaende de to Syndoffer paa den store Forsøningsfest vilver det her endvidere bemærket, at Hedskullerne skulde, saaledes som det blev gjort ved Syndoffrene, brændes paa Brandofferalteret. Alt det øvrige Hød skulde opbevares udenfor Leiren. Dermed blev der givet tilkænde, at Synden var helt og holdent afskrevet.

Men Hødepriesteren skulde paa den Dag tage to Bulke og stille dem frem for Herren. Den ene blev strax slaget som Syndoffer. Den anden blev ikke slaget. Paa den levende Bul sagde Hødepriesteren sine Synder og beskændte over den sine Synder, Præstens Synder og Folkets Synder og overførte dermed paa det uskyldige Dyr det hele Israels Folks Synder. Begge Bulke bar paa en billedlig Maade Folkets Synder. Blodet af den ene Bul sonet Synden for Gud. Den levende Bul bar Israels Synder ud i Dikenen. Den blev fort ud i Dikenen og ledsladt der. Den blev, som det hedder i B. 9, 10, sendt til Hælet, det vil sige, den onde Raad, der havde sit Tilhold i Dikenen. Synden blev ved denne billedlige Handling givet tilbage til den, som havde bragt den ind i Verden, Djævelen. Han havde nu, efter at Synden var sonet, intet mere at forde hos Guds Folk. Det er en almindelig Sandhed afsløget. Menneskenes Synder er sonede ved

Kristi Blod, Gud er forliget med Synderne. Synden er afskrevet. Og derfor har Satan, Syndens Opdager, ikke længere nogen Magt over Synderne, ikke længere nogen Ret til at anklage dem for Gud. Synden er forladt, Straffen eftergivet. Skuld, Straf og Fordømmelse falder alene tilbage paa den onde Raad, der har forført Menneskene til Synd.

Efter at have udført sit Embede, maatte Hødepriesteren afføre sig sine Klæder og vasse sig. Det var jo en helbellig Handling han havde udført. Den store Forsøningsfest blev endvidere beklædet og udmærket dermed, at Israel spurgte sit Løgneme, det vil sige, de faderede paa den Dag, da den blev holdt. Dette var den eneste Fastedag, som var paalagt Israel. Denne Ordning skulde være til en evig Lov for Israels Værn. Den skulde gjælde indtil Kristus kom og tilveiebragte den evige Forløsning.

Om din Fod forarger dig.

En Jernbanemand skulde koble nogle Bogne til et Lokomotiv, der holdt paa at kliste ind paa et andet Spor.

Han sprang ned paa Skinnerne, netop som Lokomotivet var tæt ind paa ham, og var saa uheldig at faa Foden ind i Bremseapparatet og det saa fort, at han ikke kunde faa den løs straks.

Hvad gøre? Det svære Lokomotiv var lige ind paa ham; det kunde ikke slæbes.

Hvad gøre? Som et Lyn for det gjenem ham: Enten knustes du — og det gjør du, om du blir liggende, eller saa mistet du din Fod, men du redder du livet.

Med en frugtellig Anstrengelse kastede han sig tilside; men i næste Øieblik var Lokomotivet Foden af.

Foden maatte gaa, om han skulde beholde livet.

Vignende Afgjørelser maa ogsaa vi træffe — en Syndelyst — en Bane —

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.
assisteret af

Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christenson.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts
Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt betydnende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag 50 Cts. i Guld i Brevet.

En eller To Gents Primærter modtages ogsaa. Men Primærter paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

2den Søndag i Advent. Epistelen, Rom. 15, 4-9.

Lige haabsommeligt tilforn er skrevet, er tilforn skrevet os til Vardom, for at vi skulle have Haab ved den Laalmodighed og Trøst, som Skrifterne give.

Men Laalmodighedens og Trøstens Gud give eder at have et Sind indbyrdes efter Jesu Kristi Vilje, for at I endragtlig med en Mund kunne prise Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader. Derfor antager eder herunder, ligesom og Kristus har antaget sig os til Guds Være!

Jeg siger nemlig, at Jesus Kristus er bleven Omstjærelsens Tjener for Guds Sandhedens Skyld, for at sadestte Forjættelse til Fædrene, men at Hedningerne skulle prise Gud for hans Barmhertighedens Skyld, som skrevet er: derfor vil jeg befende dig blandt Hedningerne og lovsunge din Navn.

Dagens Evangelium indeholder de alvordige Ord og forherdelige Tegn, som gjentager sig for Herrens den store

Dag. Det er Ting, som vel man selde Hæstet med Skæf og bringe enhver til enastellig at spørge:

«O vil min Sag tage vare, naar selv fremme er i Fare?»

Men dette Spørgsmaal giver Epistelen et herligt og trostelligt Svar, idet den henviser os til Skrifternes Trøst og til de kristnes digtlyste Døds, men først og sidst til Kristus, allest i sig, Trøst og Gåde.

I. Paulus viser os i Begyndelsen af vor Lekt, at Skriften er skrevet for vor Skyld, ikke paa Slump, men med et bestemt Raal og Densigt, nemlig at vi skal lære noget blive disse til Salighed baade her og hidtil. Denne Vardom er ogsaa forskjellig fra al anden timelig Vardom deri, at den brin er Sjælen en salig og varig Rydelse nemlig et urofselig Haab i al Aalmodighed, Laalmodighed i aldens Trængsel, Trøst og Glæde under deisende Raar i Liv og Død.

Derfor kan vi forstaa Skrifternes Fortræfflighed fremfor al anden Vardom og Kunst, dens uoverdelige Rydelse og evindelige Frødsommelighed. Den alene lærer os at tro ret, Joh. 20, 31, at leve kristeligt, 2 Tim. 3, 16, 7, og at dø saligt, Joh. 20, 31. Der g' des ikke den Ulykke paa denne Side eller hinsides Graven, som ikke Skriften bringer Hjælp og Trøst imod.

Al Bildfarelse og Glendighed kommer af Uvidenhed om og Mistillid til den Hjælp og Trøst, som Skriften indeholder og giver. Mat. 22, 29.

Skriften er et uudsømmeligt Forraadskammer af Vaaben og Berge mod alle Fiender, af lærende Balsam mod aldens Saar og Sygdomme.

II. Paulus ønsker os dernæst Laalmodighedens og Trøstens Guds Gave til os, at have et Sind indbyrdes efter Skriften eller Jesu Kristi Vilje, som er uendebart i Skriften, idet, at dette Sind maa være saa levende, forstændigt og virksomt, at vi med en Mund, i. e. med ydmyg Afholden ved vor troende Fædres Befjendelse og Ord ikke kunne grue og klage, men prise og berømme ikke os selv eller vore egne gode Fælelser og Forsætter, men prise Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader. Det er altsaa ingen Forberedelse paa Domsdag eller nogen Gud velbehagelig Tassigelse eller Gudsdyrkelse at sidde i Sæden og syngte Loupsvinder over Stormesteren i Himmelen eller Universitetets Arkitekt eller hvilke andre store Navne man kan finde paa. Vi maa kunne lufald saa langt, at vi hver gjenne i det kristelige Brøderstab.

Guds Rik, som med en Mund befynder os, priser Jesu Kristi Fader og ikke fornægter eller forlæter Kristus, men netop i Kristus, for hans Fortjeneste Skyld, antager og befjender baade Fædren og Sønnen og den Helligaand.

For det 3die skal vi antage os hverandre, ligesom Kristus antog sig os til Guds Være. Han antog sig os, ikke efter vor Fortjeneste eller Vardighed, ikke heller for at saa Bedeslag af os, men kun for at prise og herliggjort sin himmelske Fader. Saaledes vil og maa vi, som vi vil være og kaldes kristne, øve os i at tjene vore Medmennesker, Venner og Fiender, og vde dem endog de allerførste Tjere, ja endog sette Livet til for Brødrene, ikke fordi vi er afsurende eller, fordi vi har jovert os sammen i en Dage, men for Herrens, vor Frelsers Skyld, fordi vi gjerne vil vise lidt i fremmefigthed mod ham og udbrede hans Være.

III. G' deslig indeholder vor Epistelt et en markant og vakkert Henvisning til Kristus, som burde gøre os glade, hvormegret end Tegnene truer, Lovens anklager og Samvittigheds fordommer.

Der peges ikke alene paa denne Gudsfrødselighedens Frømmelighed, at Kristus efter Guds udsættelige Raad og Vilje er bleven Menneske og et Søoffer for den salbne Slægt, som naturligvis ogsaa er god Guds til at se den til ham, som vor Redningsmand ogsaa han Dødsens Dag, men han saar ogsaa et Par meget vigtige Ønskter ind, som er af den største praktiske Betydning for hver kristen.

1) For at ikke Hedningerne i Rom og andre Steder skulde falde i den Fælselse at tænke, at de var bedre end Jøderne, som Herren havde vendt sig fra og til Hedningerne, som nu havde laaet det glade Budskab, saa fremover Læsten her, at Kristus for Guds Sandhedens Skyld havde fornædet sig til at tjene Omstjærelsen, det er Jøderne, for at hadfæste Løstene om Kvindens Sød og fuldkomne Galterne, som var betroet Fædrene. Altsaa alene for sin Kjærligheds Skyld og ikke for Menneskenes Vardigheds Skyld var det sket; derfor skulde Hedningerne lære at prise Gud for hans Barmhertighedens Skyld.

2) Og for at heller ikke Jøderne skulde foragte Hedningerne, viser Paulus her, at Kristus blev født og hengivet ogsaa for Hedningerne ifølge det gamle Testaments Spaadomme. Ps. 18, 20. Ps. 117, 1. Gl. 11, 10. Dette er Guds Værn sigesoverfor alle,

Altsaa er det altsammen grundet alene i Guds uendelige og uforanderlige Barmhertighed, at denne usigelig store Naade er vederfaret ogsaa os, at vi et kaldede og udkarne til at være hans Venskab hans Vorn og Vindere.

Dette skal vi tro for hans Naadefælsens Skyld, og ikke vende dermed, indtil vi bliver værdige til eller stiftede for en saadan Fælselse, thi det bliver vi i os selv aldrig. For evig vil dette haab sin Grund alene i Guds Hjerte, som vi i alle Svigheder vil beundre, tilbede og prise. Men allerede her i Livet skal dette evige Livs Virksomhed behjude i Troen, Haabet og Kjærligheden. Amen.

Om Daaben.

Da det er saa mange i vore Dage, som tror og påstaa, at Daaben ikke er nødvendig, til Frelse, saa skal det mig ind et samme fra den hellige Skrift og gennem følgende Citater sammenbrøge nogle Steder, som handler om Daaben, hvorved enhver maa kunne overbevise om, at Daaben er et Frødselsskib, hvorved vi annamme Troen paa Kristus ved den Helligaand. Heri kan siger den Frelses Sjæle i det 3die R. p. 28: «Og jeg vil stante rent Sand over eder og I skulle blive rene af alle eders Urenheder og fra alle eders stygge Afguder vil jeg rense eder.» Gl. 2, 15: «Paa den samme Dag skal være en sandt Råde for Davids Hus og for Jerusalem Indbyggere imod Synd og imod Urenhed.»

Om Daabens Nødvendighed findes det i 1 Petr. 3, 20, 21: Der tales om dem, som var gjenfaldigt, der Guds Bøgnmodighed ventede i Noahs Dage, da Arken byggedes, i hvilken saa, nemlig 8 sjæle, blev frelst i Vand, hv' s Modvillighed, Daaden, nu seker os, hvilken ikke er Renfæls fra Sjælels Urenhed, men en god Samvittigheds Pakt med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse, Ps. 29, 10: Herren haver siddet for at lade Jorden komme, ja Herren sidder, en Røng evindeligt, Kol. 2, 11, 12. I ham er I omslaarne med en Omstjærelse, som ikke er gjort med Hænder, ved Afreisen af det syndige Regeme i Sjæle, ved Kristi Omstjærelse begravne med ham i Daaben, i ham er I og medopreft for medelst Troen paa Guds Kraft, som opreiste ham fra de døde, 1 Kor. 10, 1, 2. Thi jeg vil ikke, Brødre, at I skulle være uvidende om, at vore Fædre var alle under Skoen, og de git alle igjennem Havet, og de ee

havde til Moses i Skyen og i Havet.
 Eftersom 47, 1, 8, 9. Og han fortalte mig
 tilbage til Husets Dør, og se der gik
 vand ud fra under Husets Dørtærskel
 mod Osten, thi Husets forreste Del var
 mod Osten, og Vandene løb ud fra
 under af fra Husets den højre Side
 fra sønden ved Altæret. Da han sagde
 til mig: Disse Vandene gaar ud til det
 forreste Galilea og flyde ned over den
 flatte Mark, og de gaar i Havet, naar
 de er udgaaet i Havet, da læges
 Vandene. Og det skal ske, at hver
 levende Sjæl, som velsiger paa hvert
 Sted, hvortil hver af de tviløse Flok-
 ker kommer, skal leve, og der skal være
 saare megen Fisk, thi disse Vandene er
 runde derhen, og de skal læges, og
 alt skal leve, hvor Vandsken kommer hen.
 Mat. 22, 1. Og han viste mig Videns
 Vandets rene Blod stinnende som Kr-
 stal, som udsådes fra Guds og Lam-
 mets Throne.

Daaben nævnes med forskjellige
 Navne, som findes i følgende Et i-
 berder: I Joh 3, 5. Naar d. r. uden
 at nogen bliver født af vand og vind,
 kan han ikke indkomme i Guds Rige.
 Tit. 2, 2. Efter sin Barmhjertighed
 haver han forladt os ved Gjenfødel-
 sels Bad og Forvaskelse ved den Hel-
 lighaand, og i Ef. 5, 26, som det han
 kunde hellige den, idet han rensede den
 formedeligt Vandbadet ved Ordet. Kap.
 4, 1, 4, 5, 6. Et Vegeme og en Mand,
 ligesom I og er indtatte til et Bad i
 eders Rald, som det er en Herre, en
 Tro, en Daab, en Gud og alle Fæder,
 som er over alle og ved alle, og i eder
 alle. Omfjærelsen, der er Daabens
 Forbilledet, forettedes kun en Gang,
 saaledes ogsaa Daaben. Den skal kun
 forettes en Gang. Det bevises af 1ste
 Mojs 17, 10, 11. Denne er min Pakt,
 som I skulle holde imellem mig og
 imellem eder og imellem din Nefte
 efter dig. Alt Mandssøn skal omfjæ-
 res hos eder, og I skulle omfjære eders
 Forhuds Kjød, og det skal være til
 Paktens Tegne imellem mig og imellem
 eder. Daaben er den treenige Guds
 Indsigtelse og Forordning. Det han-
 der vi i Mat. 3, 2, 3, hvor der staar:
 Der kom og Kalfas var Høveds-
 præster stede Guds Ord til Johannes,
 Kafarlas Søn, i Bekken, og han kom
 i den hele Egn omkring Jordan og
 prædikede Omvendelses Daab til
 Syndernes Forladelse, og i Joh. 1,
 32, 33, finder vi, at Rishi menneskelige
 Katar er heller ikke udelukket fra Daab-
 en. Og Johannes vandede og sagde:
 Jeg saa Skyden høre ved for en Du-

af Himmelen, og den blev over ham,
 og jeg så adte ham ikke, men den, som
 sendte mig at døbe med vand, han
 sagde til mig: Naar vasken du se i
 Konden fare ned og blive over ham,
 han er den, som døber med den Hellig-
 haand. Derfor siges Johannes Daab
 at være af Himmelen. I Matth. 21,
 25, 26, læser vi: Johannes Daab,
 hvo fra var den? Af Himmelen eller
 af Mennesker, men de betante sig selv
 og sagde: Hvo er den var af Himmelen,
 da siger han til os: Hvi trode I ham
 ikke på? Men se vi, den var af Men-
 nesker, frugte vi os for Folket, thi de
 alle hørte Johannes for en Profet.

Og Daaben kaldes Guds Naad.
 Det findes i Mat. 7, 26, 27. Og alt
 Folket, som han hørte, endog Ledere,
 gav Gud Met, da de blev døbt med
 Johannes Daab. Men Forfættene og
 de Forhadte foragtede Guds Naad
 dem i sig og endte og blev ikke døbt
 af ham. Daaben, som Guds Forret-
 ning, befalte Jesus sine Disciple, der
 han i Matth. 28, 19, siger: Gaar der-
 for hen og lærer alle Folk og døber
 dem i Navnet Fæderens og Sønnens
 og den Hellighaands. Og i Mat. 16,
 15, 16: Gaar bort i al Verden og præ-
 diket Evangeliet for al Skabningen,
 hvo, som tror og døber, skal blive
 salig, men hvo, som ikke tror, skal blive
 fordømt.

Jesus døbt selv ingen, men hans
 Disciple. Joh. 4, 1, 2. Der Herrens
 erfarede, at Forfættene havde hørt, at
 Jesus ejede flere Disciple og døbt
 flere end Johannes, endog Jesus selv
 ikke døbt, men hans Disciple. Da-
 den var helt forrettet af Ordet Eje-
 narer dog i Rødsalstid kan hvoem-
 helst, vand eller Rødsal, udvære det.
 Vi læser i 2 Mojs. 4, 25, at Hoppo-
 ren var en stærk Sien og offtat sin Guds
 Forbud og søjede den for Herrens
 fædder og Herrens spærde ham. Da
 sagde han: Du er mig en Svøddens
 nom for Omfjærelsens Stald. Dette
 er et Forbilledet paa Daaben, og at i
 Daabens Sacramente er tvende Ting,
 nemlig et jordisk og et himmelsk, det
 jordiske er rent naturligt vand. Det
 ser vi i Mat. 3, 6, at Johannes døbt
 i Jordan dem, som betjente den
 Synder. Og Daabens himmelske
 Ting er den treenige Gud, som har
 indsat og forordnet Daaben. Se Mat.
 28, 19. Gud ren vasker sig Søndens
 Øren, så hvo al Værn, idet han giver
 dem sig behagelige Høveds Sønne
 Jesus Kristus, som ofter os Bønnen
 og renser os med sit Blod. Den Hel-

lighaand er Vaskningen i denne Naad-
 badet, der føder os paa; altsaa er
 Daabens Høved den Hellighaands Gave.
 I Ap. Bj. 2, 88, siger Petrus: Om-
 vender eder og hør af eder Iader så
 døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes
 Forladelse og I skulle få den Hellig-
 haands Gave. Det er Troen, som vi
 faar ved Ordet, thi Kristus ejede Be-
 troelsen og hengav sig selv for den,
 paa det han kunde hellige den, idet han
 rensede den form delst Vandbadet ved
 Ordet. Ef. 5, 26, og i Joh. 17, 20,
 siger Jesus: Men jeg beder ikke alene
 for disse, nemlig for Ordet Forfæ-
 ttere, men ogsaa for dem, som forme-
 delst deres Ord skulle tro paa mig, o. s. v.

Men om Troen er kommen, er vi ikke
 mere under Lugtemesteren. I er jo
 alle Guds Børn formedelst Troen i
 Kristus Jesus. Thi I, som mange som
 er døbt til Kristus, hvo Høved Kristus.
 Gal. 3, 25, 26, 27. I, som er
 gjensødt, ikke af so fræktelig, men af
 uskyldig Sandhed ved Guds Ord,
 som lever og bliver evindeligt. Altsaa
 have vi ved Daab ufaaet Børneretten
 og Delagtigheden i alle Jesu erhver-
 dede Blyghedinger og det evige Liv.

(Sluttet i næste Nr.)

Der læses for meget.

Som erklærer Dr. Wilson, den an-
 sette forberedende Præsident for Johns
 Hopkins Universitet. I en Tale, som
 han nylig holdt for Graduerterne ved
 et College i Oxen, sagde han: „Vi
 lever i en 'G. rægle'-Tidsalder. (Gar-
 negle har, som bekræfter, skænket Mil-
 lioner til offentlige Biblioteker.) Folk
 er grebne af en Slags Vælgelyst.
 Den Vælgelyst læser ikke for at skaf-
 sig Kundskab og Dannelse, men til
 Nødsak for at fordrive Tiden. Spæn-
 nende Fortællinger, Romancer og Ro-
 mancer forettedes og bliver læste, ja
 formelig læste i Masser. Den
 Kunst at tænke bliver naturligvis ikke
 meget støt ved denne Vælgelyst.“
 Hertil følger et lyst Risikoblad følgende:
 „Dr. Wilson har Ret; men Hovedsa-
 ren ligger efter det Formenting anden-
 seds. Den stærke Hare ved denne
 Vælgelyst er den, at Vælgelysten
 af Bibelen og andre Skrifter, som
 formidler Ligtelig Erfarings, bliver
 forsvundet. Forfatteren har sagt: 'Na-
 jarer Skrifterne; thi I lever i dem a
 have et evigt Liv' og die-
 er det, som vidner om mig.' Den hel-

lige Skrift giver os vise daade for dette
 Liv og det kommende. Nu triftet
 der derfor læse flittigere i sin Bibel
 end i nogen anden Bog. All.

Hvorfor ikke?

I Rødsalstid til, hvo der mulig-
 dags tales og skrives om den store Til-
 strømning af 'ignorant forvignere,'
 har det ikke liden Interesse at høre, af
 ifølge den nylig udfærdigede Statistik fra
 Censusbureauet er der mindre Alder-
 ned blandt Børn af indvandrede For-
 ældre end blandt de egentlige Ameri-
 taneres Børn. Dette gælder ikke
 alene Børn af Indvandrere fra det
 nordlige Europa. Enhver ved, at i de
 skandinaviske Lande er der sangbidsom
 ingen, der ikke kan læse og skrive, og at
 Børn af skandinaviske Forældre naar
 mindst saa højt som nogen anden Øren
 af Amerikas Befolkning hvo Dan-
 nelse og Oplysning angaar. Men og-
 saa naar man taler om alle Børn af
 indvandrede Forældre, og saaledes
 medregner de sydøstlige Folkeslag,
 som i Almindelighed regnes blandt mere
 mindre uskullede Emigranter, viser det
 sig, at blandt Børn af indvandrede
 Forældre er der i Albeten mellem ti og
 fjorten Kar 99.1 Procent, som kan læse
 og skrive, medens der blandt Børn af
 indfødte Amerikanere blot er 95.6 Pro-
 cent, som kan læse og skrive. Det sig-
 ned altsaa som om netop de Forældre,
 der stammer fra Lande, hvor frie Sk-
 ler ikke er saa almindelige, er de forsigtige
 til at lade sine Børn benytte sig af den
 tidligere Anledning til at få en Skole-
 dannelse, som lydes bevidst.

„Amerika.“

Modtaget som Gave til „Berold.“

L. O. Tjørpe, Wilmar, Minn. . \$2.00

Modtaget til Guldens Afbetaling.

Raunelke fra O R Guldens Rald
 En ubekendt \$3.50
 Rens Raunlon,
 Raldere.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting, Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.

MISS K. ELIZABETH SIKLER, preceptress, English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand

MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.

CARLO A. SPERATI, Director of Band and Orchestra.

Fall Term.

Begins Sept. 30 and closes Dec. 19.

Tuition.

Tuit'op per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
Parkland, Wash

Ordsprog.

At forfærdes for et Menneske fører i Strikke, men den, som forlader sig paa Herren, bliver op'alt.

+++

En Mand, som er lidt krafted, og dog forherder sin Kæfte, skal høsteliges junderbundes, og der skal ingen Sæge-dam være.

+++

Naar rejsfærdige bliver mange, skal Jøffet glædes, men naar en ugubelig herfter, skal Jøffet julle.

+++

Mænd, som er Bespottere, føre en Stad i Strikke, men de Bise afvende Brede.

+++

En urejsfærdig Mand er de rejsfærdige en Bederslygghed, og den, som er oprigtig paa Veien, er en ugubelig en Bederslygghed.

+++

Hvo for op til Himmelen og for ned? Hvo jankede Veitret i sin Rødder? Hvo dandt Vandet i et Stæbel? Hvo hader bekliffet alle Jordens Grøder? Hvad er hans Navn? Og hvad er hans Søns Navn, om du ved det?

+++

Sis og Straf give Visdom, men en Dreng, som overlades til sig selv, beklammer sin Moder.

+++

Naar ugubelige blive mange, bliver Overtrædelse megen, men rejsfærdige skulle se paa deres Guld.

+++

En uredbaglig Mand blander sig i Trætte, og en hølig Mand gjør megen Overtrædelse.

+++

Menneskets Gjerning skal nedtrykke ham, men den ydmyge skal holde fast ved Væ.

+++

En Mand, som smigret for sin Kæfte, uddæder et Garn for hans Gange.

+++

Alt Guds Ord er Intret; det er et Skjold for dem, som forlade sig paa dem. Læg Intret til hans Ord, at han skal ikke straffe dig, og du skal findes søgnagtig.

+++

Et Ole, som spottet sin Fader og forogtet at hængte ved sin Moder, det skulle Røme udbatte ved Bæll n og Drengeunger skulle æde det.

Udelighed er Bdragelighed, og Deltighed er Forsængelighed, men en Rolude, i hvilken det er Herrens Frugt, han skal rofæ.

DODWELL & CO., Ltd.

LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.

s s "MAJESTIC" leaves Yesler wharf, Seattle at 9:00 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.

s s "STATE OF WASHINGTON" leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and s s "SEHOME" at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at Everett.

For rates and information apply to

DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 89

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL.

Efterfølger af

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.
California Building.

TACOMA, WASH.

